

**Regionaal Tuchtcollege voor
de Gezondheidszorg Den Haag**

PERSOONLIJK EN VERTROUWELIJK

**Secretariaat
Postadres:
Postbus 97831
2509 GE DEN HAAG**

M1

WA3

WP1

**Telefoon (088) 371 2520
Fax (088) 371 2529**

Het secretariaat is telefonisch
bereikbaar op werkdagen van
9.00 tot 16.00 uur

Datum Den Haag, 20 augustus 2020
Uw kenmerk
Ons kenmerk
Onderwerp

Geachte heer M1 ,

Bijgaand zend ik u het proces-verbaal van het verhoor in het vooronderzoek in
bovengenoemde zaak.

Ik verzoek u de oproep voor de zitting verder af te wachten.

Hooftakend.

Piv. secretaris

2020-

PROCES-VERBAAL van het verhoor in het vooronderzoek van het Regionaal Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg te Den Haag, gehouden op 18 augustus 2020 in het Paleis van Justitie, Prins Clauslaan 60 te Den Haag.

Tegenwoordig is _____, plaatsvervangend secretaris van het Tuchtcollege, in dezen optredend als vooronderzoeker, alsmede _____, buitengriffier, die aantekeningen zal maken ten behoeve van het proces-verbaal.

Behandeld wordt de zaak 2020- _____ inzake:

wonende te _____,
klaagster,
gemachtigde: de heer _____

tegen:

_____, internist,
BIG-registratienummer _____,
werkzaam te _____,
beklaagde,
gemachtigde: mr. A.N. Kampherbeek, werkzaam te Rotterdam.

Klaagster en haar gemachtigde en beklaagde en zijn gemachtigde zijn verschenen.

De vooronderzoeker opent de hoorzitting en licht het doel en de gang van zaken van het mondeling vooronderzoek toe. Voorts deelt zij mee dat een proces-verbaal van de hoorzitting na afloop van deze hoorzitting wordt opgemaakt en aan partijen wordt toegezonden. Dit proces-verbaal zal een verkorte en zakelijke weergave zijn van hetgeen tijdens het mondeling onderzoek is besproken.

De vooronderzoeker benoemt de klacht en het verweer hierop en geeft klaagster het woord.

Klaagster: Ik heb onlangs pas inzage verkregen in de brieven waarin beklaagde zich over mij heeft uitgelaten en waar onder andere in staat dat ik een karakterstoornis heb. Het is allang duidelijk dat ik geen karakterstoornis heb. Het verweer van beklaagde gaat niet in op de klacht, welke toeziet op het handelen van beklaagde, maar het is een nieuwe aanval op mij als persoon. Het verweer is de mening van beklaagde, welke voor hem de waarheid is zonder dit te onderbouwen met argumenten. Ik kom woorden te kort voor wat er is gebeurd.

M _____: De reden dat wij de weg van het tuchtrecht bewandelen is omdat beklaagde nooit verantwoordelijkheid heeft genomen. Beklaagde moet verantwoordelijkheid nemen voor zijn

daden. Beklaagde was destijds voorzitter van de kerkenraad en heeft in brieven aan de kerkenraad een medisch oordeel gegeven over klaagster in zijn hoedanigheid van arts. Het gaat mij erom dat wordt erkend dat klaagster gezond is. Klaagster kan volhardend zijn en dat kan confronterend zijn, maar dat is geen vrijbrief om achter haar rug om in brieven die naar de kerkenraad zijn verstuurd een waardeoordeel over haar te geven. Klaagster is op zoek naar gerechtigheid. Naar mijn mening is het verweer een aanval op klaagster en bevat het verweer geen enkele reflectie. Ik heb deze zaak al vier jaar gevolgd en gezien wat voor impact het heeft op klaagster.

Klaagster: Desgevraagd antwoord ik u dat ik graag erkenning wil. Er zijn nooit excuses aangeboden vanuit de kant van beklagde. Beklaagde heeft wel naar de kerkenraad uitgesproken dat er medelijden naar mij toe moest worden uitgesproken, maar hij heeft geweigerd om het gesprek met mij aan te gaan. Als hij dat destijds had gedaan zouden wij hier niet hebben gezeten. Ik heb meerdere malen aangegeven dat ik open sta voor een gesprek. Beklaagde heeft zich niet alleen negatief uitgelaten over mij, maar ook over mijn man, mijn kinderen en over de opvoeding van mijn kinderen. Zo wordt er bijvoorbeeld geschreven dat mijn zoon timide is en heeft mijn zoon nu de stempel 'timide jongen' gekregen. Binnen zo'n hechte kerkgemeenschap word je op zulke uitlatingen afgerekend, terwijl ik mij 20 jaar lang heel fijn heb gevoeld binnen deze gemeenschap. De gedachte die binnen deze gemeenschap heerst is dat je verkeerd bent als je niet bent zoals de rest.

Kampherbeek: Wat hier ontbreekt zijn handelingen aan de kant van beklagde die enig verband hebben met het handelen in de hoedanigheid van arts. Beklaagde is weliswaar arts van beroep, maar daarmee is ook alles gezegd. Als arts mag je in je vrije tijd bestuurder zijn van een vereniging. Het is gebruikelijk dat een voorzitter beslissingen neemt die impact kunnen hebben op leden. Het enige wat beklagde heeft gedaan is dat hij zich het een en ander heeft afgevraagd over het gedrag van klaagster. Er is op geen enkele wijze een medische diagnose gesteld. Het is vervelend dat klaagster dat zo heeft opgevat. Beklaagde zocht een verklaring voor het zwaar overtrokken gedrag van klaagster. Beklaagde heeft de vraag gesteld of de kerkenraad daar iets mee moest doen. Dat is geen oordeel, maar een worsteling van hoe dit moest worden opgelost om verdere escalatie te voorkomen. Beklaagde heeft spijt dat hij deze waardeoordelen over klaagster heeft gedaan, maar deze hebben niks te maken met een medische diagnose en/of een medisch oordeel. Beklaagde heeft zich niet uitgegeven als arts en heeft ook niets ondertekend in zijn hoedanigheid van arts. Ook was er geen sprake van een arts-patiënt relatie. Daarnaast zijn er uitvoerige excuses gemaakt en meerdere pogingen gedaan om gesprekken te voeren. Beklaagde is ook bij klaagster thuis geweest voor een gesprek, helaas is dat snel geëscaleerd. Klaagster geeft aan dat zij zich persoonlijk wil richten tegen beklagde. Naar mijn mening is hier dan een onrechtmatige daad-actie meer van toepassing dan een tuchtrechtelijke toets. Het tuchtrecht is geen strijdmiddel in deze vervelende affaire. De klacht van klaagster is naar mijn mening dan ook kennelijk ongegrond. Desgevraagd antwoord ik u dat er geen aanwijzingen zijn dat anderen de waardeoordelen in de brieven over klaagster zagen als een medisch oordeel. Daar is verder ook niet naar gehandeld, klaagster heeft hier geen gevolgen van ondervonden. Het is wel duidelijk dat het gedrag van klaagster als lastig werd bevonden door anderen. Tot slot is het jammer dat klaagster ervaart dat het verweerschrift geen reflectie bevat.

M : Ik merk op dat de waardeoordelen van beklaagde over klaagster worden afgezwakt door te zeggen dat het 'maar voorzichtige vragen' zijn. In de brief van 15 december 2015 van beklaagde aan de kerkenraad is neergelegd dat het gedrag van klaagster voortkomt uit een karakterstoornis (zie bijlage 9). Dat is geen voorzichtige vraag, maar dat is het stellen van een medische diagnose. Zeker vanuit het oogpunt dat beklaagde een medische achtergrond heeft. Beklaagde heeft klaagster hier ook niet over gesproken en heeft dus zelfstandig een conclusie getrokken. Daarnaast refereert beklaagde ook in een van zijn brieven aan het tijdschrift 'Medisch Contact'. Beklaagde trekt een conclusie over het gedrag van klaagster in zijn hoedanigheid als arts. Als arts moet je twee keer nadenken over wat je zegt of schrijft. Beklaagde is niet geschikt als arts.

Klaagster: Beklaagde is internist en geen psycholoog en op dat terrein heeft hij zich wel begeven door het doen van dergelijke uitlatingen. Er is wel degelijk een verband tussen zijn uitlatingen en zijn hoedanigheid als arts. De uitlatingen waren ongevraagd en zijn voor mij achtergehouden. Ik ben doodsbang voor beklaagde geweest. Dit komt ook omdat hij denkt dat hij namens God spreekt en dat geeft al aan dat ik niet voor niks bang voor hem ben geweest. Hij heeft veel kapotgemaakt. De gevolgen voor mijn gezondheid en de gevolgen in mijn sociale kring zijn groot.

Kampherbeek: Beklaagde is nog nooit in een tuchtrechtelijke procedure terecht komen. Dat beklaagde niet geschikt is als arts zijn grote woorden. Beklaagde heeft geen medisch oordeel gegeven. De kerkenraad heeft ook nooit gevraagd om een medisch oordeel over klaagster aan beklaagde. De brieven hebben niet de vorm en inhoud van medische diagnoses of iets wat daarbij in de buurt komt. In de brieven is sprake van voorzichtig geformuleerde gedachten over klaagster. Voor deze gedachten was ook enige grond nu klaagster en de kerkenraad enige conflicten hadden. Er zijn verder geen gevolgen gegeven aan deze gedachten van beklaagde. Beklaagde is nog geen twee jaar voorzitter geweest van de kerkenraad. Inmiddels zijn we vier jaar verder en het conflict tussen klaagster en de kerkenraad duurt nog steeds voort. Er zijn excuses aangeboden namens de kerkenraad en ook namens beklaagde. Ik vraag me af of sprake is van een causaal verband tussen de schade van klaagster en de handelingen van beklaagde. Klaagster geeft ook niet precies aan waaruit de schade precies bestaat. Tot slot heeft beklaagde ook extern advies ingewonnen bij de heer . Dit was een door klaagster geaccepteerd extern deskundig advies. De kerkenraad en beklaagde hebben hun best gedaan om zo zorgvuldig mogelijk te opereren.

Beklaagde: Ik merk dat klaagster en de kerkenraad al heel lang in twee gescheiden werelden leven. Destijds waren er eerdere conflicten tussen de kerkenraad en klaagster. Die verschillende belevingen over wat er gebeurd is heeft de kerkenraad wanhopig gemaakt. Iedere vergadering ging het hierover. Ten tijde van het schrijven van de eerste brief in het voorjaar zag ik het hoofd van Christus op de voorkant van het tijdschrift 'Medisch Contact'. Dit had net zo goed de voorkant van een ander tijdschrift kunnen zijn, zoals de 'Libelle' of 'Voetbal International'. Het artikel in 'Medisch Contact' gaat over het verschil in pastoraat en therapie. Door die verwijzing wilde ik juist duidelijk maken dat hier sprake was van pastoraat en niet van therapie. Hiermee wilde ik juist geen link leggen met mijn beroep als arts.

Er zijn tientallen gesprekken gevoerd en nooit is sprake geweest van consensus tussen klaagster en de kerkenraad. Er kwamen altijd nieuwe frustraties en vragen boven water. Het is gebruikelijk om binnen de veiligheid van de kerkenraad je gedachten te kunnen uiten. Naar aanleiding van deze situatie met klaagster vroeg ik mij af of de kerkenraad deze conflicten zelf met klaagster kon oplossen of dat het iets was wat klaagster wellicht alleen zelf kon oplossen, eventueel met professionele hulp. Er zijn wederzijdse fouten gemaakt, maar klaagster weigerde mij de hand te schudden. Het lukte niet om elkaar te bereiken en daar hebben heel veel mensen in de kerkgemeenschap verdriet van gehad en velen hebben daaronder geleden. Er zijn mensen die zich hebben teruggetrokken uit bijvoorbeeld commissies. Ook ik heb mij teruggetrokken en na 2015 heb ik hier ook geen bemoeienis meer mee gehad. Ik begrijp dat nu nog steeds sprake is van een diepgaand conflict tussen klaagster en de huidige kerkenraad.

Klaagster: De gesprekken die zijn gevoerd zorgden er uiteindelijk voor dat conflicten werden opgelost tussen mij en de kerkenraad en tussen mij en een ander lid van de kerkenraad, maar niet tussen mij en beklagde. De verhoudingen tussen mij en beklagde zijn nog nooit hersteld geweest. Op de momenten dat de conflicten met de kerkenraad waren opgelost, begon beklagde weer een brief of notitie met uitlatingen over mij. Hij liet het niet rusten.

M.: Tot slot heb ik moeite met de verklaringen van derden die beklagde heeft overlegd. Ik vraag mij af op basis van welke vraagstellingen deze verklaringen zijn gegeven. Tot slot vraag ik het tuchtcollege om bij de feiten te blijven die volgen uit de stukken zoals overgelegd bij het klaagschrift.

Kampherbeek: Desgevraagd antwoord ik op de vraag van de heer M. dat deze derden als getuigen kunnen worden opgevraagd als dat nodig is voor het feitelijk onderzoek.

De vooronderzoeker deelt partijen mee dat er eind september een zitting zal plaatsvinden. De vooronderzoeker sluit het onderzoek.

De vooronderzoeker

De griffier

BUITEN STAAT TE TEKENEN